

גליון 497
שנה י"א תשפ"ב

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ה ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

סיפורי חז"ל

ויעברו הישמעאלים עם יוסף בדרך אפרת אשר עם קבורת רחל, ויגיע יוסף עד קבר אמו וירץ אל קבר אמו ויפול עליו ויבך וצעק (ספר הישר)

בלילה שלאחר קבורתו של רב חסדא, הלך בנו רבי יוסי על קברו. בחצות שמע מתוך הקבר קולות שמחה של כתות כתות שאמרו, הבה נלך לשמחת הילולא של רב חסדא, גם מלאכי השרת התאספו לקבל את פניו. בתוך כך שמע אותם אומרים, מדוע בא לכאן אחד מעולם החומר? אדם שעדיין לא מת אל לו לבוא לכאן, ילך ויעסוק בתורה בעולמו שלו עולם החיים. לפתע שמע רבי יוסי את קול אביו רב חסדא, בני לך מכאן ועסוק בתלמודך, שאשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו, שאפילו מלאכי השרת אינם יכולים לקרוב אליו. בינתיים העלו את רב חסדא לישיבה של מעלה. קם רבי יוסי בבהלה, עזב את המקום וסיפר לחברים את מה שמע. אמר לו רבי יהודה לולא היית רבי יוסי, היית נענש, מדוע הלכת לשם? מכיון שהצטערתי על הסתלקותו של אבי הלכתי אל קברו, ענה רבי יוסי. שמע רבי יונתן, קם וקרא על רב חסדא, ושכבת וערבה שנתך (משלי ג כד), ועוד פסוק קרא עליו (קהלת ה יא) מתוקה שנת העובר, אם מעט ואם הרבה יאכל.

(זהר חדש רות פד יא)

פרשת השבוע

לייב על הפסוק "כי במקלי עברתי את הירדן", "במקלי" מלשון להקל, אם אדם מתחיל להקל במצות, סופו שיעבור על כל התורה כולה. המעשה הגיע לאזני ה"צמח צדיק" ובבוא משה לייב לויוניץ, שאלו הרבי האם אמרת תורה בווינה? משה לייב רעד כולו מפחד הרבי, והתנצל שהסוחרים אילצוני להגיד תורה נגד רצוני. שאלו הרבי מה אמרת? חזר משה לייב על התורה שאמר. אמר לו, הרבי הרי טוב אמרת.

מה בצע כי נהרוג את אחינו וכסינו את דמו (ל"ז – כ"ו)

מסופר על הרה"ק רבי יחיאל מאיר ליפשיץ מגוסטינין זיע"א מתלמידי הרה"ק רבי מנחם מנדל מקוצק זיע"א, שהוכיח פעם סוחר שהיה מוצץ דמם של עניים בהלוואות בריבית קצוצה, ועם זאת היה מדקדק להתפלל בציבור שלש פעמים ביום, ובין השאר אמר לו "מה בצע" ראשי תיבות בקר צהריים ערב, מה תועלת יש בתפילותינו שחרית מנחה וערבית "כי נהרוג את אחינו" אם בעת ובעונה אחת אנו עוסקים בהריגת אחינו בני ישראל על ידי עושק ולחץ בלא רחמים.

כי במקלי עברתי את הירדן (ל"ב-י"א) מסופר בשם הרה"ק ה"אמרי חיים" מויוניץ זיע"א, שפעם אחת בערב יום הקדוש, ביקש הרה"ק ה"צמח צדיק" מויוניץ זיע"א סכום כסף גדול מגביר מסוים, ואמר לו שעכשיו זמן שאף אחד לא חושב על כסף, ואם אני מבקש ממך בעת מעות, עליך להבין שהדבר נחוץ מאד מאד. הלה לא נענה לבקשת הרבי, ביקש הרבי מחסיד כפרי יהודי פשוט בשם משה לייב שיתן לו את הסכום הזה. נענה החסיד מיד לבקשתו. מהיום ההוא ירד העשיר מנכסיו מטה מטה, ומשה ליב התעשר ונחל הצלחה גדולה בכל עסקיו. לרגל עסקיו היה נוסע לוינה עיר הבירה. בהיותם בווינה היו מתאספים הסוחרים החסידיים יחד לסעודה שלישית של שבת. חמדו להם מכיריו לצון, ודחקו במשה לייב שיאמר לפניהם דברי תורה. משה לייב סירב באמרו אינני בר אוריין, ואיני ראוי לומר תורה. אך הם דחקו בו ואילצוהו לומר תורה. כידוע היתה וינה עיר מודרנית, וכמה מן הסוחרים שלא היו מצויינים ביראת שמים, התירו לעצמם לעשות שם מעשים שלא היו עושים במקום מושבם. היה זה בפרשת וישלח, אמר להם משה

זמני השבת

זמני יציאת השבת

ירושלים: 5:15 ת"א: 5:16 ר"ת: 5:49

פרשת וישב

זמני כניסת השבת

ירושלים: 4:00 ת"א: 4:14

הנאצי לא הסתפק בזאת, ובמגפיו המסומרות ריסק את המצה עד דק. לקינוח הוסיף להכות את ר' אריה במכות אדירות. "צנחתי על המצה מחוסר הכרה. כעבור ארבע דקות שבתי להכרתי. הייתי מיוסר כולי, שברי שברים, אך נזכרתי שיש מתחתי אוצר. מצה מרוסקת אמנם, אבל גם בה אפשר לקיים מצות אכילת מצה. כשכולי זב דם זחלתי לדרגש ובידי האוצר היקר, ממשיך ר' עקיבא לספר. חזרתי לדרגש, וכשכולי כאוב הראיתי לר' אריה כי נותר כוית אחד בלבד. ר' אריה פרץ בבכי: אתה הבאת את החיטים, אתה חטפת מכות על המצה, אבל אנא, רחם עלי, איך אעבור את ליל הסדר בלי לאכול כוית מצה? ר' אריה, עניתי בתקיפות, אני מוותר לך על ארוחת הערב של מחר ושל מחרתיים, אבל המצה – חייך קודמים, אני לא מוותר. ר' אריה מתחנן: עקיבא, אנא, תן לי את המצה, אומר אתך את כל ההגדה של פסח, מילה במילה, מהא לחמא עניא עד חד גדיא, אני מתחנן, תן לי את המצה. אין על מה לדבר, המצה שלי, התעקשתי.

ואו הודקף אריה: אתה יודע מה? בא נעשה עסקה. אני אוכל את המצה, ואתה – תקבל את השכר. שכר עצום של לפום צערה אגרא. הסכמתי לעסקה. הוא אוכל והשכר – שלי. הגיע ליל הסדר. שבנו מן העבודה שבורים ורצוצים, 4 כוסות לא היו, מצה – בקושי פירורים של כוית, אבל מרור – היה לכולם בשפע. שכבנו יחד על הדרגש, ואמרנו את ההגדה בבכיות נוראות, מספר ר' עקיבא. אני כבר לא החוקתי מעמד ונרדמתי מרוב בכי ותשישות, אך ר' אריה שאכל מצה, לא היה מסוגל להירדם מרוב התרגשות, וכי קלה היא בעיניכם, זכות הוא לאכול כוית מצה בגיא צלמוות, באושוויץ. לפנות בוקר החל להתפלל שחרית בהודיה עצומה ובלחש. בתפילת הלל כבר שכח היכן הוא נמצא, באמרו: "אשר קידשנו נתן צווחה של התרגשות ממעמקי ליבו הטהור. השומר הגרמני זינק ממקומו, הצמיד את האקדח לראשו ולחץ על ההדק. נשמתו הטהורה והמוזככת יצאה על קידוש ד', ביום טוב ראשון של פסח.

נשברתי לרסיסים, מספר ר' עקיבא בדמע. ר' אריה היה הרב שלי, אבי הרוחני, הוא החזיק אותי בתוך הגהינום הנורא, כיצד אוכל לשרוד בלעדיו? הקב"ה נתן לי כוחות עצומים במשך שלושים יום נוספים. בי"ז באייר הגיעו האמריקאים. המלחמה הסתיימה. שקלתי 36 קילו. עור ועצמות. לא מצאתי עוד טעם בחיי.

אך הקב"ה, אב הרחמים, הוא בעצמו מזיה המתים. אט אט התאוששתי. הקמתי בית בפעם השנייה, ב"ה זכיתי בארבעה ילדים וכבר עשרה נכדים כן ירבו. אתמול בלילה, הופיע ר' אריה בחלומי, כשכולו נורא הוד אתמול בלילה, 33 שנים אחרי אותו ליל סדר נורא הוד, הגיע אלי בחלום ר' אריה הקדוש, כשהוא לבוש בקיטל לבן. איפה אתה, ר' אריה? זעקתי. אני במקום שכולו אור, הוא השיב. זכיתי להיהרג על קידוש ד'. כבר 33 שנה אני מחכה להודמנות שיתנו לי לגשת אליך. היום לראשונה קיבלתי אישור. עקיבא, על כל המצוות שעשיתי בעולם הזה יש לי שכר אדיר, אך מצוה אחת שעשיתי פה בעולם הזה, עד היום אין לי עליה שכר: מצות אכילת מצה בליל הסדר תש"ה, כי היה הסכם בינינו, אני אוכל את המצה והשכר הולך לעמיבא.

הצדיק שומע את הסיפור ועונה ברכות: מן היושר עליך לוותר

בבית הכנסת של חוג חתם סופר בבני ברק, של הרה"צ רבי יצחק שלמה אונגר זיע"א. התפללו מאות מתפללים, רובם ניצולי שואה עם מספרים כחולים על היד. ר' עקיבא שטיינברג, אחד ממתפללי בית הכנסת היה ניצול שואה. בשנות הזעם באירופה איבד את אשתו ושישה ילדים, ונותר אדם צעיר בן 30 גלמוד וחסר כל. בוקר אחד, בהיותו בן 60, הגיע ר' עקיבא אל רב בית הכנסת, הרב אונגר, כשהוא רועד מבכי: רבי, חלום נורא חלמתי בלילה, אמר בדמע, אך כדי לספר אותו לרב, עלי להקדים ולספר את ההיסטוריה שלי. הגעתי לאושוויץ בחשון תש"ה. את כל משפחתי איבדתי ביום שבו הגעתי לשם. נשלחתי מיד לעבודת פרך איומה בבית חרושת לפחמים. בסוף היום הראשון לעבודתי שם, כשאני עדיין בתוך היממה הראשונה לרציחתם של אשתי וששת ילדי, שכבתי על הדרגש שבור ומיואש.

לפתע חשתי נגיעה רכה בכתפי. היה זה אברך בשם ר' אריה. עקיבא, הוא אומר לי, לא למדנו היום כלום, בא נלמד משהו. ר' אריה איבד באותו היום את שמונת ילדיו. הוא היה תלמיד חכם וידע גמרות בעל פה. התחלנו ללמוד יחד, ור' אריה פשוט העיר אותי לחיים. על בשרי חשתי את מובנו של הפסוק: "כי הם חיינו... ובהם נהגה יומם ולילה".

ערב אחד, בחודש אדר, בשכבי על הדרגש אומר לי ר' אריה: עקיבא, עוד פחות מחודש פסח – איך נאכל כוית מצה? איך נקיים בערב תאכלו מצות? ר' אריה, זעקתי בייאוש, על מה אתה מדבר, אנחנו פה באושוויץ, היכן נשיג כאן מצה? ממשיך ר' עקיבא לספר לרב. עקיבא, עונה לי ר' אריה במתינות, אל תגיד ככה, אנחנו אמנם באושוויץ, אבל הקב"ה הוא כול יכול, והבא ליטהר מסייעין בידו. אל תדאג, עוד נוכה לאכול כוית מצה. כל אותו הלילה לא פסקו ההפגזות. מטוסי האויב הפציצו מחסני נשק. למחרת פורים, כשאנו צועדים כהרגלנו לעבודה, גילינו, ששתי פצצות נפלו על מחסן החיטה. היה זה מחסן אדיר שהכיל טונות של חיטה שיועדו להזנת הצבא הגרמני. החיטה התפזרה על פני כל השטח כמו מרבד קסום של גרעינים. הדבר היה לפלא: כמה חלמנו אתמול על מעט חיטה, והנה, כל השטח מסביבנו מוצף בחיטה.

כשחזרנו מן העבודה בשעת לילה מאוחרת, מיהרתי להתכופף ולאסוף שני חופנים, אחד עבורי ואחד עבור ר' אריה. ר' אריה היה המאושר באדם. ר' עקיבא מוסיף ותאר לרב, כיצד מצאו אבנים, טחנו עימם את החיטים והפכו אותם לקמח. כל לילה טחנו, עד שהגיע ה' בניסן. מיהרנו להכין את הבצק: מים, קמח, לישה מהירה, והנה, הבצק מוכן. רידדנו את המצה במהירות, ועם מסמר עשינו בה חורים. הוצאנו את הפח מן התנור בוהירות, בעזרת סמרטוט, הדבקנו עליו את הבצק, ותוך 3 דקות כבר היתה לנו מצה למהדרין. שני כזיתים הכנו לכל אחד. החבאתי את המצה מתחת לחולצה, ושבנו למחנה, כשידי צמודה לגופי, ושומרת על המצה היקרה.

כשהגענו למחנה, ממשיך ר' עקיבא לספר, ראה אחד השומרים את תנוחתי המוזרה, וצעק: ז"ד, מה אתה מחביא שם? בתנועה חדה הרחיק את ידי מגופי, ושברי מצה צנחו להם בדממה על הארמה הקפואה.

צַיִן וְנִמְשָׁל

נפש שכלית מנפש בהמית

משל לסוחר שכר עגלון להוליכו למקום מסוים. לפני צאתם לדרך ביקש הסוחר מהעגלון שישגיח היטב על סוסו, לבל יטה מן הדרך. העגלון אמנם הבטיח, אך עד מהרה התברר שלהבטחתו לא היה כל ערך, כאשר אך יצאו מן העיר, נרדם העגלון על מושבו והסוס המשיך לרוץ ללא כל השגחה והכוונה. כאשר ראה הסוס חציר ועשבים נטה מן הדרך כדי לאוכלם, תוך כדי סטייתו מן הדרך איבדה העגלה את שיווי משקלה, והתהפכה והסוחר נפל מתוכה, גער הסוחר בעגלון ואמר לו: הרי הוזהרתיך להשגיח על בהמתך ואיך זה הנחת אותה לנפש? ניסה העגלון להצטדק ואמר, מכיר אני את סוסי כי "משכיל" הוא ויודע את הדרך היטב, ומעולם לא עלה על דעתי שיטה מן הדרך הישרה. אמר לו הסוחר, תמים שכמותך, וכי שייך לומר על סוס שהוא "משכיל"? יתכן שהוא טוב יותר מבהמות אחרות, אבל סוף סוף בהמה הוא, ואם כן כל זמן שהוא רואה דבר שמגרה אותו, מתגברת עליו התאוה והולך אחריה, לכן היה לך להחזיק היטב במושכות ולא להניח לו ללכת בחופשיות.

והנמשל: אומר הר"ק ה"חפץ חיים" זיע"א, הוא הדין באשר לאדם, כיוון שהוא מורכב מנפש שכלית ומנפש בהמית, חייב הוא להשגיח היטב בכל שעה ושעה על הנפש הבהמית שלו, ולאחוז היטב במושכות לבל תשתלט עליו, אם אדם מסיח דעתו מעט, מיד עושה הנפש הבהמית את שלה, ולוכדת גם את הנפש השכלית ברשתה.

עקיבא, אם תוותר לי על השכר – אוכל לקבל אני את שכר המצווה האדירה הזו. אני מתחנן לפניך: אנא, וותר לי על השכר, השבתי לו: אריה, אתן לך כל שתבקש ממני, אבל שכר של מצווה – אני לא מוכן. ר' אריה עזב אותי בפנים עצובות, וככה התעוררתי, מספר ר' עקיבא לרב. ופונה אליו בשאלה: האם עלי לוותר לו? הרי אני הוא זה שחטפתי מכות על המצה, אני הבאתי את החיטים, הסכם זה הסכם, למה עלי לוותר? מצד שני, נשמתו של אריה כל כך התחננה. הרב אונגר שומע את השאלה ושוקק. לבסוף הוא אומר: שאלה כוז יש לשאול צדיק מן הדור הקודם, גש לרבי ממכנובא, יהודי קדוש של מסירות נפש ותשאל אותו".

הרה"ק ממכנובא זיע"א שומע את הסיפור ועונה ברכות: מן היושר עליך לוותר, הוא משיב לר' עקיבא, ומסביר: 33 שנים עברו מן הסיפור הזה, האם ניסית לחשב כמה ברכות זכית להגיד ב-33 השנים האחרונות? כמה מצוות, הנחת תפילין, שבתות, ועוד, תמשיך עוד ועוד בשנות חיך. ור' אריה המסכן – כבר לא נותרו לו הזדמנויות יותר. האם לא ראוי לוותר לו על הזכות הזו? ר' עקיבא שמע את דברי הרבי, והשיב מיד: אם כך, אני מוותר על השכר. אך הרבי ממכנובא לא מסתפק בזה ואומר: היכנס לבית הכנסת הסמוך, פתח את ארון הקודש, ושם, בסמוך לספרי התורה הכרוז בפה מלא ובלב שלם על מחילתך. היה זה שעת חצות הליל. ר' עקיבא נכנס לבית הכנסת בחצות הליל ומול ספרי התורה שבארון הקודש קרא: ריבונו של עולם, אני מוותר לר' אריה בלב שלם על השכר של אכילת מצה בפסח תש"ה. באפיסת כוחות, שב ר' עקיבא לביתו וצנח על מיטתו, כשהוא מותש ומלא מחרטות. באותו הלילה, שוב נדהם לראות את ר' אריה בחלום, כאשר פניו מוארות מאוד: יישר כח, עקיבא! הויתור התקבל, אני מודה לך מעומק ליבי. בזכותך העלו אותי לכאלה מקומות. אין לי מילים להודות לך.

למחרת בבוקר שב ר' עקיבא לרבי ממכנובא וסיפר לו על החלום השני. בתגובה, התפרץ הרבי בבכי. "סיפרת לי על יהודי קדוש, שעבר ייסורי איוב, חי בקדושה ובטהרה, ידע ש"ס, נמצא בגן עדן במקום הכי נשגב, ושווה לו לעזוב את כל העולם הבא, לרדת פה לעולם ולהתחנן על עוד מצווה, כי שם הוא לא יכול לעשותה. ואנחנו חיים פה בעולם, ומסביבנו מתגלגלות להן מצוות, בהישג יד, ומה נאמר למעלה?! הרי יום אחד ניפגש, עם כל האפשרויות שהיו לנו. הבה ננצל כל רגע שאנו כאן כדי לחטוף מצוות". הבה נייקר את המצוות, לא נחמיץ הזדמנויות שבאות לידינו, ונוכה לצבור באמתחתנו שקים מלאים לעולם הבא.

צ'ין אדם לחברו

ובלבד שיהא ליבך טוב עליך

כי ברכך ה' אלקיך

בעיר מעזיבוז חי יהודי עני הגון וירא שמים, אשר בתו הגדולה הגיעה לפירקה ואף נמצא עבורה חתן מתאים והולם, אך בידו לא היתה פרוטה להשיאה. בצר לו פנה אל הרה"ק רבי בעל "האובה ישראל מאפטא" זיע"א, אשר התגורר אז במעזיבוז.

לאחר ששמע הרבי את דברי העני, שאל: "ומה דרוש לך כדי להשיאה?" "הלואה בסך 100 רובל, אותה אפרע בעזרת השם לאט לאט", ענה. "100 רובל זהו סכום נכבד, אמר הרבי, האם יש בידך משכון לתת עבור סכום זה?" "כן! בביתי מצוי ש"ס יקר מדפוס סלאוויטא, אלך ואביאנו", אמר העני. כאשר ראה הרבי את הספרים הנפלאים הללו אמר: "ש"ס מהודר שכוה יקר הוא מאוד, ומוכן אני להלוות לך 200 רובל, וכך תעשה את החתונה בהרחבה, ולדאוג שלבני הזוג לא יחסר דבר. וכשיהיה לך תחזיר לי את הכסף".

אורו פניו של העני בעת שהגיש לו הרבי את שטרות הכסף, צרר הוא אותם ופנה לצאת, אלא שאז עצרו הרבי ואמר: "ש"ס כה יפה ומהודר, אחריות גדולה היא לשמור עליו, אנא! עשה עימי חסד וקח אותה לביתך. בטוח אני כי אתה תשמור עליו יותר טוב ממני!" העני התפלא על דבריו של הרבי אך לא אמר דבר, לקח מיד את הש"ס והשיבו לארון הספרים בביתו. הגיע מועד החופה

והרבי קרא לעני שיבוא אליו. "החלטתי שאינך צריך להשיב לי את הכסף", אמר הרבי והמשיך: ידוע שה' יתברך ברא את העולם בששה ימים בשביל ישראל, כדי שיהיה היהודי מרוצה בשלימות מהנהגת ה' איתו בכל המישורים, וחשבתי לעצמי, מתי הוא שיא שמחתו של יהודי? ובכן, כל ימיו טרוד האדם על פרנסתו וצער גידול הילדים וכו', וכאשר מגיע היום המאושר, בו הוא זוכה להכניס את בנו או בתו לחופה, לאחר שנים של יגיעה ודאגות, בשעה זו נשכחים ממנו כל התלאות והסבל שעברו עליו, ובשובו מן החופה, מצב רוחו כל כך מרומם, עד כי הוא מתמלא שמחה אין קץ, ופיו מלא שיר שבח והודיה לקדוש ברוך הוא, על כל הטובות והנפלאות שעשה עימו, וזוהי השמחה המושלמת והאמיתית."

"והנה", המשיך הרבי, "עלה בדעתי, כי כאשר תגיע לרגע המאושר הזה, פתאום יעלה בראשך, וזכרון החוב הגדול אותו עליך להחזיר לי, דאגה זו תפגום בשמחתך, עד שבסיבתה לא תצא לפועל תכלית כוונת הבורא יתברך בבריאת העולם, שהרי לא תהיה מרוצה לחלוטין מהנהגת ה' יתברך איתך, ולא תצליח להודות לו בלב שלם חלילה, על כן החלטתי, סיים הרבי, כי אינני רוצה להיות הסיבה להפרת תכליתה של הבריאה, ולכן הכסף נתון לך במתנה גמורה ובלבד שיהא ליבך טוב עליך כי ברכך ה' אלקיך.

תילולא דצדקיא

שבת קודש כ"ג כסלו
רבי מרדכי הלפרין מאוסטראה ב"ר יואל (המכוה בעל שם - תקט"ז)
הרה"ק רבי אברהם מאולינב ב"ר יצחק חריף מסמבור (תקע"א)
הרה"ק רבי אלימלך לוי מטאהש ב"ר משולם פייבוש (תש"ג)
יום ראשון כ"ד כסלו
הרה"ק רבי חיים חוקיהו מדיני ב"ר רפאל אליהו (שדה חמד - תרס"ה)
יום שני כ"ה כסלו
הרה"ק רבי יעקב ישראל ב"ר צבי הירש המגיד מקרעמניץ (שבט ישראל - תק"ס)
יום שלישי כ"ו כסלו
רבינו אברהם בן דוד (הראב"ד בעל ההשגות ד"א תתקנ"ט)
הרה"ק רבי אליעזר מקאזניץ ב"ר משה אליקים בריעה (תרכ"ב)
יום רביעי כ"ז כסלו
הרה"ק רבי חיים ב"ר שלמה (באר מים חיים - תקע"ג)
הרה"ק רבי אברהם יצחק הכהן מתולדות אהרן ב"ר אהרן דוד (תשנ"ז)
יום חמישי כ"ח כסלו
רבי חוקיהו ב"ר דוד די סילה (פרי חדש - תנ"ח)
הרה"ק רבי עזריאל מייולישי ב"ר צבי (עץ הדעת טוב - תקמ"ו)
יום שישי כ"ט כסלו
הרה"ק רבי גדליה מליניץ ב"ר יצחק (תשואות חן - תקס"ד)
הרה"ק רבי ישראל מאוסיאטין ב"ר מרדכי שרגא (פייבוש) (תש"ט)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצוה הלכות

מאת הרה"ג נמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א
מח"ס "ג' בני אודר" רמזים יוסף חרשים על המצוות.

המפסיק ממשנתו (ט)

א) אם באמצע לימודו קוראים לו להשלים מנין, אם אין להם אפשרות להשיג במקום אחר, יכול להפסיק מלימודו וללכת להשלים להם מנין. (שו"ת שבט הקהתי, ח"ב, סימן ל"ט)
ב) שמע קול רעמים באמצע לימודו, פוסק ומברך. (כבוד התורה, עמוד מ', סעיף ל')
ג) היה לפניו עשיית מצוה ותלמוד תורה, אם אפשר למצוה להעשות על ידי אחרים, לא יפסיק תלמודו, ואם לאו, יעשה המצוה ויחזור לתורתו. (רמב"ם פ"ג מהלכות תלמוד תורה, הלכה ד')

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-714471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות "דודי קאר"

הסוכן החרדי שלך להשכרת ומכירת רכב בכל הארץ ומכל החברות

052-7655-222

מברכים חודש טבת

המולד יהיה ביום שבת קודש שעה 1:39 י"ד חלקים

ר"ח יהיה ביום שבת קודש וביום ראשון